

ZÁHONYI VASUTAS

XIII. évfolyam, 47 szám

2024. július 29

Rendkívüli tájékoztató a záhonyi cargóban

Feszült hangulatban gyülekeztek a Rail Cargo Hungaria Területi Üzemeltetési Központ, Záhony vsz-es kollégái és kollégái a múlt hét szerdáján: a rendkívüli helyzethez illeszkedve rendkívüli tájékoztatóra voltak hivatalosak a TÜK-nél működő két alapszervezetünk tisztségviselői. A rendezvényen a munkáltató részéről Balogh Sándor, a Záhony TÜK vezetője vett részt. A Vasutasok Szakszervezetét Meleg János elnök, Zlati Róbert érdekvédelmi alelnök, a Cargo Szakmai Képviselő vezetője és Juhász Tiborné, a záhonyi Területi Képviselő vezetője képviselték. Részt vett a tájékoztatón Zubály Bertalan, az RCH Központi Üzemi Tanácsának elnöke is.

Juhász Tiborné köszöntötte a résztvevőket, és jelezte, a találkozó is mutatja, hogy Záhony és térsége továbbra is fontos a Vasutasok Szakszervezetének. A kelet-nyugati áruforgalom jelentős, és immár tartósnak mondható visszaesése az egész térség számára gondokat okoz, ezen belül elsősorban az átrakás területén a Záhony-Portnak,

illetve az áruszállítás terén az RCH-nak, pontosabban a cargo záhonyi területén dolgozó tagtársainknak. Mindezek rendkívüli intézkedéseket kényszerítenek ki a munkáltató részéről, amelyek részben, mint például az állásidő már valóság, de az intézkedésekről sok

mende-monda is terjed. Hol félreértés miatt, hol a jövő miatti aggodalom generálta kitalációk

okán: az utóbbi különösen nagy hiba, ezért fontos, hogy ma vegyük sorra a már létező, és a tervezett intézkedéseket, majd a kapott információkat valósághűen továbbítsuk a tagjainknak, a dolgozóknak. És most átadom a szót Balogh Sándornak, hogy tartsa meg tájékoztatóját.

Balogh Sándor megköszönvén a meghívást, Zubály Bertalan KÜT-elnököt idézve kijelentette, „a helyzet nem rózsás, de nem is reménytelen”, majd így folytatta: mindenki biztos lehet abban, hogy nem fogunk meggondolatlanul dönteni semmiben, senki sorsáról. Sokat dolgozunk azon, hogy a széles és normál vágány találkozásánál tovább működhessünk, megküzdjünk az orosz-ukrán háború hatásaival, és a magánvasutakkal. Tény, hogy a 2019-20-21-es években a záhonyi cargo teljesítménye az RCH összteljesítményének folyamatosan tíz százaléka volt. A következő években növekedett Záhony javára az arány 15-16%-ra, igaz, a teljes cargo teljesítmény csökkenése mellett. Idén viszont ismét a 2019-es számok az igazak, tehát mégsem annyira fekete-fehér a helyzet.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A létszámunk nagyjából szintén az öt évvel ezelőtti állapotot mutatja, hiszen a természetes fogyás – nyugdíjazás – pótlására vettünk fel új kollégákat. Ebben vagyunk mások, mint a másik két TÜK, de azt nem tudhattuk akkor, mi lesz másfél év múlva, mint ahogyan most sem tudjuk. Reménysugár lehet a háború befejezése, illetve utána az újjáépítésben való részvételünk, de ezekben a kérdésekben senki nem tudja ma a választ, a jövőt. Emiatt a bizonytalanság miatt sem szabad meggondolatlan döntéseket hozni, hiszen ha megindul a forgalom, akkor nem lesz kivel dolgozni. Még akkor sem, ha tudjuk, hogy az önköltségünk miatt nem mehetünk a magánvasutak árszintjére, a díjsökkentés hátrány volna számunkra. De lehet átnézni a forgalmakat, hogy miben tudunk részleges díjakat csökkenteni, és hogyan tudnánk gyorsabbak lenni. Nagyon hiányzik a dunaújvárosi szállítás, de sikeresen kivettük a részünket az ukrán gabonaszállításból, ami mára ismét hajón hagyja el Ukrajnát.

Nagyon sok olyan külső hatás van, amire nincs ráhatásunk, de a menedzsment nem fog a területek bevonása nélkül döntést hozni. Ha bárhol másutt létszámhiány van, akkor a záhonyi cargósok végezhetik a munkát, mint például a számlázás, vagy éppen a kocsijavítás. Az is kedvező, hogy következő másfél évben huszonkilenc fő megy nyugdíjba,

így bizakodva nézhetünk a jövőbe is. Fontos, hogy mindenki tartsa szem előtt, hogy most nem könnyű magánérdeket figyelembe venni, muszáj közösen alkalmazkodni a jelenlegi helyzethez. Ha így lesz, akkor a menedzsment látni fogja, hogy az itteni emberekre lehet számítani a rossz időkben is, mert tudnak rugalmasak lenni, ha kell. Mi pedig igyekszünk az állásidőket arányosan elosztani, amiről a vezénylők is tájékoztatva vannak. Év végéig érvényben van a foglalkoztatási megállapodás, amit senki nem akar felmondani, viszont készülni kell arra, hogy mi legyen, ha lejár az egyezség.

A technológia módosítása a következő lépés, ami a kialakult helyzethez alkalmazkodik, például a vonatok hektikus érkezéséhez. Minden munkakörben legyen mindig aktív kolléga, kocsivizsgálók esetében a mobilitás nagyon fontos, a vámüggyitézőknél pedig két fő engedélyezett. Ők a NAV régi kérésének eleget téve szeptember elsejétől Eperjeske Rendezőn teljesítenek szolgálatot. Ez a technológia működőképes a jelenlegi forgalom lebonyolítására, ezt terjesztettük fel. Bízom abban, hogy a forgalom, így a leterheltség növekedni fog, amire fel vagyunk készülve, remélve, hogy a kereskedőink több forgalmat tudnak Záhony felé terelni.

Én kérek mindenkit, hogy nagyon vigyázzunk a minőségi munkavégzésre, a forgalmainkra, hogy senki miatt ne romoljon a helyzetünk! – zárta szavait Balogh Sándor.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Juhász Tiborné megjegyezte, voltunk már többször gödörben, reméli, hogy ebből is sikerül majd kilábalni. Az, hogy vannak, akik nem akarnak áldozatot hozni, minden érdekvédő számára ismert, hiszen tudjuk, hogy milyen nehéz másokért tenni, de örülök, hogy megtaláljuk azokat az embereket, akik mégis részt vállalnak a nehéz időkben is – majd átadta a szót Meleg Jánosnak, a Vasutasok Szakszervezete elnökének.

Az elnök személyes szavakkal kezdte, mondván, hogy Záhonyban sok barátja van, és sajnálja, hogy ez nem olyan alkalom, amikor arról beszélünk, hogy örülünk egymásnak. Természetesen örülünk egymásnak, de amiért itt vagyunk, az ettől egy bonyolultabb helyzet. Majd így folytatta: nagyon fontos a párbeszéd, és nagyon fontos, hogy mikor hangzik el egy beszélgetés, ráadásul mindenféle hírek terjednek, és bizony el lehet riasztani a vasutasokat a vasúttól. A problémákban vannak párhuzamosságok, és mint elhangzott, bizony a pályavasútnak is lesznek nehézségei, amikor oda kell figyelni, milyen mozgások vannak és következnek. Ilyen például Záhony-Port esete, úgy néz ki, hogy ők megmaradnak a rendszerben önálló egységként.

Sajnos gyakran úgy tűnik, mintha egyedül maradtunk volna, mert hallani olyat a társ-szakszervezetek részéről, hogy oldja meg a VSZ, úgymint nekik van több tagjuk gondban. Nem tudok egyetérteni azokkal sem, akik aláírják a kalauz nélküli közlekedést, mondván, hogy nem lesz létszámleépítés, de

tudjuk, hogy miből lenne, hiszen háromszáz jegyvizsgáló hiányzik: hát elég nagy bátorság kellett ilyen megállapodás aláírásához amellyel, hogy van egy érvényes foglalkoztatási megállapodásunk. Nem minden szakszervezet tartja magát ahhoz, hogy a legfontosabb küldetésünk, hogy az érdekeket védjük, és elfelejtik, hogy mi az a szolidaritás. Itt, a cargo-nál vannak gyökerei az együttműködésnek, az, hogy itt vagyunk, és folyamatosan megy az egyeztetés a menedzsmenttel is. Tudnunk kell azt is, hogy az eddigi tervek, megegyezések ideig-óráig megoldják a helyzetet, de hosszú távú koncepciót kell kidolgozni. Tudni kell azt is, hogy a mai helyzet inkább csak a kezdete valaminek, és messze még a végállomás.

Nagyon nehéz év előtt állunk, de a következő időszak is ilyen lesz, mert ma soha nem látott mélységben van a vasút, az áruszállítás is. Ezeket a problémákat együtt, komplex módon, kormányzati beavatkozással kell kezelni. A cargo-nál sem szabad az osztrák tulajdonosra hagyatkozni, mert ők csupán a számok alapján, gyors döntéseket fognak hozni, és a sajátjait fogják nézni, nem a magyar munkavállalók érdekeit. Nehéz a helyzet, de nem maradunk tétlenek, számíthatnak ránk, a Vasutasok Szakszervezetére továbbra is csakúgy, mint a cargo Üzemi Tanácsára! – zárta mondandóját az elnök.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Zlajt Róbert, szakszervezetünk érdekvédelmi alelnöke kapott szót, és jelezte, örül, hogy létrejött ez a találkozó, amelyről valós információkat tudnak majd vinni a jelenlévők a kollégák felé. Ehhez komoly alap a TÜK vezetőjének, Balogh Sándornak a tájékoztatója, és remélem további, megnyugtató ismereteket hallhattok. Ehhez kérte a hallgatóságot, ha van kérdés, tegyék fel, hiszen ők ismerik jobban az érintettek válaszát a megtett, illetve várható intézkedésekre.

Hamzáné Vigh Judit kért szót, és elmondta, hogy bizony vannak olyan kollégák, kolléganők, akik számára nagy nehézség, vagy épp lehetetlennek látszik műszak helyett nappalozni. Vagy, ha földrajzilag kell más területen dolgoznia, akár Eperjeskéről bejárnia Záhonyba, vagy épp fordítva. Ezt tudni kéne jól kezelni, hiszen lehetnek olyan élethelyzetek, amikor ez egy valós probléma.

Majd jelezte, a születendő külön megállapodásokban rögzíteni kell azt is, hogy amennyiben a helyzet jó felé változik, akkor az érintettek visszakerülhessenek az eredeti helyükre. És kérdezi, mit jelent az, hogy a napokban zajlott budapesti tájékoztatón közel az itt hallottak hangzottak-e el? Vagy szó esett más intézkedésekről, számokról, tervekről is, mert amit ma eddig hallottunk, azok nem voltak meglepőek, újdonságok.

Kovács Zsuzsa szintén a jövőt firtatta, például a vámcentrumokkal kapcsolatban, már a jövő évre is gondolva. Meleg János jelezte, mindig azzal kell foglalkoznunk, amiben épp benne vagyunk – „akkor kell átmenni a hídon, amikor odaérünk”. Ma az a legfontosabb, hogy a legkisebb veszteséggel éadjunk el a jövő évig. De el kell készítenünk egy közép- és hosszabb távú tervet is. „Van-e a kormányzat felé olyan javaslatunk, amelyre fogadókész a cargo vezetése is?” – tette fel a kérdést az elnök. Ezt előbb nekünk, közösen kell megbeszelnünk. Most az kell, hogy az emberek tudják azt, ha mozdulni kell A-ból B-be, azért teszik, mert tudják, hogy most ez az a lehetőség, ami tovább visz a jövő felé. Az egyéni érdekvédelem is része munkánknak, amit a Területi Képviselő segítségével is működhet, de most elsősorban a csoportos érdekvédelemnél tartunk. Balogh Attila felvetette,

hamarosan alá kell írni az új munkaszerződéseket, és nagy kérdés, mi van, ha például az érintett kocsivizsgálók azt mondják, ez nem jól van úgy, ahogy majd leírják? Az elnök erre jelezte, majd egyeztessenek, és adni fog a problémára megoldási javaslatot, de az fontos, hogy a kollégák konkrétan tudják megfogalmazni, hogy pontosan mely pontokkal szemben van kifogásuk.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

„Észre vesszük-e, hogy mi mindenről tudunk beszélni? – tehetjük, mert van szakszervezet nálunk, tehetjük azt, hogy az előbb mindenféle gondot szóba hoztatok, kár, hogy sokan nem érzékelik, értékelik!” – mondta Zlati Róbert. Úgy gondolja, át fogunk menni azon a hídon, de nem mindegy, hogyan. Ez sokban függ tőlünk is, a szakszervezettől, és attól, hogy van üzemi tanács, párbeszéd a munkáltatóval, ami a mai Magyarországon ritka és nagy érték, amit a cégek többségénél igyekeznek leépíteni. „Ezt veletek sikerült megőrizni” – jelentette ki az alelnök. A közeljövőben fontos, hogy a folyamatok keresetvesztés nélkül történjenek, fontos hogy a munkakörülmények ne romoljanak. Ami az említett tájékoztatót illeti – utalt Hamzáné Jutka kérdésére – az a bizonyos „közel ugyanaz” nyilván nem szó szerint ugyanaz volt, mint ami itt elhangzott a TÜK-vezetőtől, de tartalmilag igen.

A kollégák rugalmasságára a jövőben is szükség lesz, ha változásról, átképzésről van szó, de van egy nagyon jó Kollektív Szerződés a cargónál, ami megdrágítja az elbocsátásokat. És ne feledjük a Középtávú Megállapodást, amit voltak, akik nem értékelték az aláíráskor, pedig nagyon fontos rész: a RCH-nál „csak a szakszervezetek egyetértésével lehet elbocsátani embereket”. Állásidő: a törvény szerint alpbércsökkentéssel járhat, de a cargónál az átlagfizetéséről van szó. És ne feledjük, hogy működik a Központi Üzemi Tanács, ami részese az Európai Üzemi Tanácsnak is, és többször igen hasznos volt az osztrák

tulajdonossal való tárgyalások során. „Tehát azt kell tudnunk, mit szeretnénk, és mi az elérhető, majd azt, hogy miként érhetjük el együtt ti, és a szakszervezet.” – zárta szavait az érdekvédelmi alelnök.

Zubály Bertalan KÜT-elnök szerint a helyzet valóban nem reménytelen, a feladat nem könnyű. De, ha mindenki, minden tisztségviselő az

elnökkel bezárólag elvégzi, ami rá hárul, akkor elmondhatjuk a végén, mindent megtettünk, hogy a lehető legkisebb rosszal jöjjünk ki a jelenlegi helyzetből. Ehhez szükség van mindenkinek a munkájára, segítségére. Elszomorítónak tartja a különböző fals híreszteléseket, hogy vannak, akik kérdés helyett kitalálnak dolgokat. „A telefonom nincs titkosítva, bárki megtalálhat, és ha nem tudom felhívni, visszahívom, amint lehet” – mondta, majd így folytatta: nagy hiba, amikor valakik igaztalan információkat híresztelnek. Menni kell az információk után, van két titkárunk, de lehet időpontot kérni a TÜK-vezetőtől is, vagy keresni kell a kirendeltségvezetőket. Sok részletkérdés felmerül, mert egy nagyon új helyzet van, ezeknek tisztázása még folyamatban van. Akik viszont új munkakörbe kerülnek, azoknak részt kell venniük az

átképzéseken, aminek biztosítása a munkáltató feladata. Tehát érdeklődni kell, és rugalmasan kell állni mindenkinek a változásokhoz, mert csak úgy van esélyünk a közös jövőre, én pedig továbbra is mindenki számára elérhető leszek.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

További felvetések következtek, például Görgicze Lajos a társ szakszervezettel kapcsolatban hívta fel a figyelmet arra, hogy igyekezzen kihasználni helyzetét, mondhatni, visszaélni a helyzetünkkel, Zakor György az emberek hozzáállásáról szökölt, mert például elég egy kevésbé jó új állásidő, máris csak mi lehetünk a hibásak, mert aláírtuk – mondják majd, miközben elvannak a világhálón, és várják, hogy valaki intézkedjen. Kaskötő Nikolett is nehezményezte, gyakran csalódnia kell az emberekben.

Meleg János kifejtette, vannak szakszervezetek, akik amolyan hamis próféták módjára működnek, hiszen ők nem írhatnak alá semmit, tehát felelősség nélkül beszélhetnek. A VDSZSZ-el jó a kapcsolatunk, talán csak kivárik, merre haladunk, aztán majd „rárepülnek” a helyzetre, mert előbbutóbb ők is gondban lesznek, ha nem javul a helyzet. Sokkal nagyobb baj, ha a vasutasok nem beszélnek egymással, úgy gondolják, harcoljuk ki, de ők inkább almát szednek, vagy üdülnak, ballagásra mennek. Halasi kollégámmal meg fogunk egyezni, ha komoly lépést kell tenni, kérdés, vajon hányan állnak mögöttünk, ha tenni kell valamit? Mennyi szakszervezeti tagra, sőt, mennyi vasutasra hivatkozhatunk egy tárgyaláson, ami nagy kérdés egy olyan világban, ahol az emberek elfordulni látszanak a közösségtől. A Vasutasok Szakszervezetétől minden segítséget megkaptok, de fontos, hogy nyugodtak maradjatok, fogjátok meg egymás kezét, fogjuk meg egymás kezét, és menjünk együtt tovább!

A tájékoztató végeztével szakszervezetünk vezetői Gubik Lászlóval, a Záhony-Port Zrt. vezérigazgatójával folytattak megbeszéléseket a Port jelenéről, és a jövő kérdéseiről.

Juhász Tiborné
Dolhai József

Záhonyban a Vasutasok Szakszervezetének Ügyvezetése

A cargós tájékoztató másnapján, július 25-én Horváth Csaba, szakszervezetünk szervezetpolitikai alelnöke is Záhonyban járt. A rögtönzött, „villám” Titkári Értekezleten tájékoztatta a Titkári Testületet a MÁV Zrt.-nél zajló átszervezések folyamatáról, illetve az üzemi tanácsi és munkavédelmi képviselőválasztások helyzetéről: az átszervezések továbbra is homályosak, viszont lesznek választások, de annak módja kidolgozásra vár.

Tudósításunk egy Fesztiválról – Az értékek húsz év után is változatlanok.

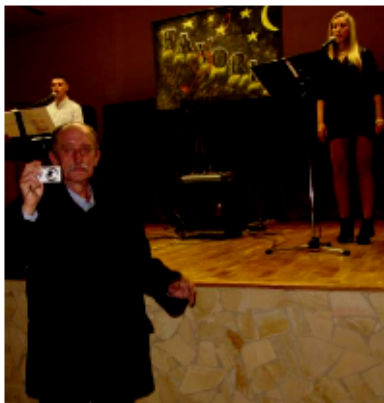
ZÁHONYI VASUTAS

III. évfolyam, 36. szám

2014. február 10.

Emberek és értékek

Gyakran hisszük, ha valahol már többször is jártunk, akkor nem érhet meglepetés bennünket, és jobb, ha más programot keresünk magunknak. Rácáfolt erre a hétvége, hiszen az idén harmadszor megrendezett Ajaki Farsangi Disznótoros Fesztiválon nem csak az volt meglepi, hogy alig esett az eső a tavalyihoz képest, no meg, hogy az idén még több köz-disznó „jelent” meg kora reggel a helyszínen. A városba látogatók jóvoltából néhány rekord is megdőlni látszott, kezdésnek nyomban a jókedv és vidámság terén.

A Fesztivál nemzetközi farsangi bállal kezdődött, ami kellemes hétvégét ígért a szórakozni vágyó vendégek számára. Érdekessége volt az estének, hogy a testvértelepülések válogatott előadói sem maradtak ki a programból, és felváltva húzták a talpalávalót – többek között jó néhány vasutas kollégának is. Kár, hogy a farsangi jelmezek otthon maradtak, de azt mondják, jövőre is lesz február.

Szombaton folytatódott a jókedv, és mihamar nyilvános lett az első rekord is: Ahogyan a rendezvény műsorvezetője is megjegyezte, nagyon magas volt a színpadon az egy négyzetméterre jutó országgyűlési képviselő- és jelöltek száma. Hát még, ha Kóvér László, az Országgyűlés elnöke, mint fővédnök is eljött volna, aki soron kívüli teendői miatt kihagyta a torost. Tegyük hozzá, a négyzetméterenkénti versenyben nem maradtak le a polgármesterek sem: Ukrán, lengyel, bolgár és természetesen magyar anyanyelvű településvezetők adták egymásnak a mikrofont, hogy Kerekes Miklós polgármester köszöntője után üdvözlőljék a közönséget.

Ajak polgármestere a közösség-építést, a nemzeti összetartozást – e szavait spontán taps követte – és a nemzetek egymás mellett élésének fontosságát emelte ki. „Éljünk egymással úgy, hogy ami az emlékeinkben megmarad, arra szívesen gondoljunk vissza! Hiszen az élet nagyon rövid, és előbb-utóbb csak az emlékek maradnak.”

A köszöntők sorában szólt a vendégekhez dr. Kovács Imre, a Rail Cargo Hungária igazgatóságának elnöke is, akit a polgármester Ajak és a térség stratégiai partnereként mutatott be. Kovács Imre beszédében fontos értéként határozta meg a tradíciót, illetve azt, hogy ez a közösség összetartozik. „Itt érzem, hogy ez a társaság Európához is tartozik, hiszen egy nemzetközi csapat, amely itt megjelenik. Büszke vagyok, hogy ebben a térségben olyan sok kollégám dolgozik, és fontos számomra, hogy sok vasutással, barátokkal találkozhatok itt. De értékelem a finom pálinkát, és a szép hölgyeket is.”

Igaz, ami igaz, vagyunk jó páran, akik szintén az értékek közé soroljuk a jót és a szépet egyaránt, és tény az is, hogy az egy négyzetméterre jutó vasutasok, köztünk szakszervezetünk tagjainak száma is jelentős volt a Fesztiválon.

Helyi hírek röviden

Tengelyátszerelő, Záhony

Az elmúlt héten levélben kértük a pályavasúti igazgatót, Hadnagy Attilát, vizsgálja meg a Tengelyátszerelő műhely klimatizálásának lehetőségét. Ugyanis tagjaink a 36 fokos műhelyben végzett munka után a 33,5 fokos pihenő helyiségben tudnak "lehűlni". Megérkezett a területi igazgató válasza is, miszerint „keresik rá a megoldást”. A további fejleményekről ismét tájékoztatást adunk.

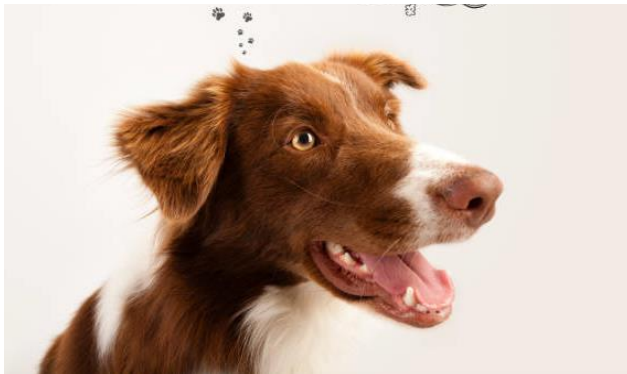
Rendkívüli fizetés kiegészítés

Lapzártánk után érkezett a hír: Lázár János építési és közlekedési miniszter úgy döntött, augusztus 15-ig egyszeri, nettó 200 000 Ft, SZÉP-kártyára utalt fizetésekiegészítéssel ismeri el a MÁV-VOLÁN csoport több mint 33 000 dolgozójának a nagy hőségben végzett kiemelkedő munkáját. Továbbá jelezte, hogy augusztusban nagy döntések, bejelentések várhatók – a részletekről, ha lesznek, beszámolunk!

HUMORSAROK

FANTÁZIÁTLAN

- Valami pikáns képet szeretnék!
- Mutatnak egy festményt, amely egy szép autót ábrázol.
- De uram, mi ebben a pikáns?
- Hát mit gondol, mi folyik odabenn...??

TÜRELMETLENSÉG

- Uram! Ön már egy órája követ engem! – szól hátra fordulva a hölgy a férfinak.
- Ööö...bocsánat...
- Szólítson már le végre, nincs időm még egy órán át ön előtt járkálni...

SIETSÉG

- Megelégedett asszony a nőm – szól barátjához egy milliárdos – csak egy dolog hiányzik a boldogságunkhoz, nincs gyermekünk.
- Sajnálom – így a gazdag barát – sajnálom, most nem tudok segíteni! A kaszinóba kell mennem...